

Letný palác

KORDÉLIA POSTRČILA CONORA PO PRÍSTAVNOM MOSTÍKU. „Pridaj!“

Conor sa k nej prudko otočil a precedil cez zuby: „Pôjdem vlastným tempom.“

Kordélia sa naježila. Prísaznícka uniforma sa zvyčajne skladala z mosadzného goliera a chráničov zápästí, ale jej brnenie bolo bohatšie. Na čižmách sa jej leskli chrániče píšľaly, na stehnách mala pripevnené kožené pláty a od pliec pod driek ju krylo ťažké krúžkové brnenie.

Kordélia mykla hlavou a výhražne zovrela Pazúr šelmy. Conor sa jej nebál. Na to ho príliš dlho držala zavretého v tmavej cele. Vyrastal ako pastier a bol zvyknutý na nebo nad hlavou a trávu pod nohami. Pobyť vo väzení preto znášal oveľa horšie než jeho priatelia. Ak Kordélia prahne po boji, s radosťou jej ho dopraje.

Kana sa medzi nich rýchlo postavila. Prižmúrenými očami sa pozrela na Conora. „Máš azda nejaký problém?“

Meilin sa dotkla Conorovho ramena. „Teraz nie,“ zašepkala.

Napokon všetci štyria opustili loď a vošli do dokov.

Za nimi kráčali traja dospelí Zelenopláštnici a na konci sa vliekol šialený stavec. S nohami do „O“ krivkal po prístavnom mostíku, vychudnuté ruky mal spútané reťazami. Vzhľadom na svoju mušiu váhu vyzeral takmer smiešne, ako sa hrbil. Keď stúpil na kamenistú pláž, zahryzol si do fúzov a stiahol obrvy. Potom sa žalostne pozrel na Conora. „Božia ma nohy.“

„Mal si si obuť sandále.“

Muž sa zadíval na palác. „Nemohol by si ma vyniesť na chrbte?“

„Až tam hore? Čo ak spadneme?“

Kofe pokrčil plecami. „Ja ťa ponesiem, stavec. Len sa prestaň stále vrtieť.“

Conor si až teraz mohol dôkladne obzrieť trojicu Zelenopláštnikov. Kofe pôsobil mohutne, rovnako ako jeho hlas. Bradu mal pretkanú šedinami, ale spod rozopnutej košele mu vykúkali svaly. Podľa jaziev, ktoré mu zdobili hrud', musel prejsť mnohými bitkami. Conor poznal také typy. Starých pastierov, čo v lete aj v zime spali pod šírým nebom, s vráskavou tvárou a dlaňami drsnými ako opotrebovaná koža z nejakého zvieraťa.

Zato Lady Cranstonová vyzerala *inak*, než očakával. Mala jemný, príjemný hlas a používala samé múdre slová. Preto si ju predstavoval ako vysokú, uhladenú dámu odetú do kožušín a hodvábu. Namiesto toho uvidel ženu v stredných rokoch, ktorá nosila ťažkú tuniku a zodraté čižmy.